

ряду з іншими системами буде збільшувати контактну площу зчеплення коліс з дорожнім покриттям.

Запропонована система аварійного гальмування транспортних засобів включає гальмівний елемент, зв'язаний з кронштейном, який встановлений на рамі або кузові автомобіля, корпусний елемент для підтримування гальмівного елемента в неробочому стані та пристосування для управління гальмівним елементом. Гальмівний елемент виконаний у формі гальмівної лапи у вигляді металевої платформи з каучуковим покриттям по площі тієї, що сумарно перевищує контактну площу чотирьох коліс з дорожнім покриттям, яка розташована перед віссю задніх коліс. Під час спрацювання системи аварійного гальмування металеві платформи з каучуковим покриттям вивільняються від утримуючого механізму та опускаються на поверхню дороги перед віссю правого та лівого задніх коліс. В наслідок часткового наїзду задніми колесами на платформи з каучуковим покриттям збільшується коефіцієнт тертя, а за рахунок площі двох гальмівних лап збільшується площа взаємодії автомобіля з проїзною частиною під час аварійного гальмування.

Така система аварійного гальмування транспортних засобів може бути застосована до будь-яких марок автомобілів та забезпечує екстрене зниження швидкості руху, що дозволяє скоротити гальмівний шлях орієнтовно в два рази, стабілізувати траєкторію руху, що дає можливість відновити несподівану втрату управління транспортним засобом, що особливо важливо в зимову пору року та при вологому стані дорожнього покриття.

Система відноситься до системи підвищення безпеки руху, а також може служити як система захисту проти викрадання транспортного засобу, оскільки при її спрацюванні, у разі несанкціонованого проникнення в автомобіль, рух автомобіля стає неможливим.

УДК 629.362

Майорко Д.Ю., курсант навчальної групи 314 факультету службово-бойової діяльності Київського інституту Національної гвардії України

СПЕЦІАЛЬНА ПІДГОТОВКА ВОДІЇВ ДО ВОДІННЯ В БОЙОВИХ УМОВАХ

Навіщо потрібна спеціальна підготовка? Керування бойовою технікою (танки, БМП, БТР, інша гусенична або колісна бронетехніка) — це не “звичайне водіння”: техніка має особливі характеристики, велику вагу, значну інерцію,

специфіку управління, велику вразливість, а також велике значення має правильне поводження під час бою.

Переміщення підрозділів, доставка особового складу або вантажів, маневрування під вогнем, пересування по бездоріжжю або пересіченій місцевості — потребують від водіїв високої майстерності, координації з екіпажем і підрозділом, стресостійкості та дисципліни.

Без належної підготовки зростають ризики поломок техніки, втрат під час маршу, ДТП, уразливості під вогневим ураженням — що прямо впливає на бойову здатність підрозділу. Тому важливо, щоб водії пройшли спеціальний курс, адаптований під бойові умови.

Існує офіційний Курс водіння бойових машин Сухопутних військ (КВБМ СВ-99 / його актуалізації), який розроблений офіцерами Командування Сухопутних військ для підготовки механіків-водіїв. Курс передбачає поетапне навчання: починаючи від вивчення теоретичних основ руху і правил водіння, через тренажери / навчальні майданчики, до водіння бойових машин у полі та у складних умовах.

Методика навчання передбачає системний підхід: поступове нарощування складності, індивідуальний підхід, контроль засвоєння знань та навичок, з урахуванням моторесурсів техніки та безпеки. Програма охоплює широкий спектр техніки: гусеничних і колісних бронемашин, самохідних та зенітних систем, бронетранспортерів та інших машин на їх базі. Вивчення фізичних законів, які діють на машину під час руху (інерція, стійкість, центрифуга, перешкоди, сила зчеплення тощо). Розуміння принципів керування гусеничною та колісною технікою: поворотів, маневрування, стійкості, уникнення перекидання та буксування. Безпека руху, правила експлуатації бойових машин, обмеження та дії за несприятливих умов, вимоги до екіпажу.

Перед виходом у бойові умови — відпрацювання базових навичок: старт, розгін, гальмування, повороти, маневрування, подолання простих перешкод. Використання демонстрацій, плакатів, схем, наочних матеріалів, щоб закріпити знання про поведінку машини. Письмовий або усний контроль знань після теоретичних модулів.

Подолання водних або інших природних перешкод (якщо передбачено стандартом), для бронетехніки. Водіння бойових машин з урахуванням можливих бойових загроз: потреба маневрування, зміни маршруту, ухилення, приховане переміщення. Злагожденість дій екіпажу, взаємодія з командиром, координація з іншими машинами — як частина колони або підрозділу, щоб забезпечити безпеку, маскування, оперативність.

Усвідомлення технічних меж і можливостей машини, правильне ведення техніки навіть в умовах перевантаження, ухилів, нестабільного рельєфу,

мінімізації полумок. Навчання має бути побудоване поступово: від теорії → тренажери чи майданчик → практичні вправи → водіння → підвищення кваліфікації.

Використовується індивідуальний підхід: враховують рівень підготовки кожного водія, його фізичні, психічні здібності, швидкість освоєння, потреби.

Контроль освоєння через письмові чи усні тести, демонстрацію практичних навичок, виконання вправ, оцінювання під час водіння.

Для присвоєння кваліфікації водія 3, 2 або 1 класу — передбачено відповідні вправи, які виконуються вдень і вночі, з урахуванням складності.

Це дає підрозділу мобільність, маневреність, здатність швидко реагувати, підвищує виживаність, зменшує втрати техніки та особового складу.

Реальна бойова обстановка має набагато ширшу різноманітність загроз — нерегулярний рельєф, мінування, БПЛА, вогонь супротивника, хаотичні зміни обстановки — стандартні вправи не завжди можуть повністю відтворити ці умови. Обмеження ресурсів: не завжди є змога забезпечити достатню кількість тренажерів, майданчиків, машин для практики, що обмежує можливості для постійного навчання та підвищення кваліфікації.

Фізична та психологічна витривалість: не всі водії здатні витримати високі психоемоційні навантаження, особливо під вогнем, вночі, в умовах нестабільності — це знижує ефективність підготовки.

Професійна підготовка водіїв для виконання завдань у бойових умовах — це складний, багатомодульний, ресурсо- та часозатратний процес, але він є критично необхідним для забезпечення боєздатності підрозділів.

Лише комбінування теоретичної, технічної, практичної, психологічної та тактичної підготовки дає шанс створити водіїв, здатних діяти ефективно в бойових обставинах — з мінімальними втратами, максимальною мобільністю та злагодженістю.

УДК 355.41

Миронюк Р.В., курсант, Київського інституту Національної гвардії України
Солопенко М.Є., курсант, Київський інститут Національної гвардії України.

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

З початком воєнних дій Україні довелося зіткнутися з російською регулярною армією. Відкрите протистояння з росією стало для нашої країни серйозним викликом, який потребує загальної консолідації й оптимізації всіх